

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου: Νυχτερινές αναγνώσεις

Δέκα και μισή το βράδυ, στη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Κύπρου, με τα μάτια ορθάνοικτα και βυθισμένα σε βιβλία, σημειώσεις και οθόνες υπολογιστών

Γράφει η **Μερóπη Μωυσεώς**

Tην τελευταία εβδομάδα της εξεταστικής στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, στη Βιβλιοθήκη παρατηρείται σημαντική προσέλευση χρηστών. Από τον 1ο μέχρι τον 3ο όροφο, κάτω από τον εντυπωσιακό θόλο του νεόδμητου κτηρίου του Ζαν Νουβέλ, αλλά και στο 24ωρο Αναγνωστήριο, οι 900 θέσεις ατομικής μελέτης είναι κατειλημμένες. Από το πρωί μέχρι το βράδυ, Δευτέρα - Κυριακή.

Διαβάζω, διαβάζεις, διαβάζουμε

Η Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Κύπρου άνοιξε τον Δεκέμβριο του 2018 και δέχτηκε τους πρώτους της επισκέπτες, φοιτητές και πολίτες, στις 3 του μήνα. Ένα εξάμηνο μετά, δεν υπάρχουν περιθώρια αμφισβήτησης της αναγκαιότητας και χρησιμότητάς της. «Ακούγαμε για χρόνια για τη Βιβλιοθήκη που θα γίνει. Σήμερα, δεν μπορώ να φανταστώ το Πανεπιστήμιο χωρίς αυτήν.» Η Ελενίτσα είναι στο τέταρτο έτος φοίτησής της στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ζει μόνη αλλά ποτέ δεν κατάφερε να συγκεντρωθεί στο σπίτι για να διαβάσει. «Έβρισκα πάντα μια δικαιολογία, είχα πάντα κάτι άλλο να κάνω. Με τη Βιβλιοθήκη, άλλαξε πάρα πολύ ο τρόπος που διαβάζω και φάνηκε και στους βαθμούς μου. Εδώ επικρατεί ακριβώς το κλίμα ότι όλοι διαβάζουμε. Είμαστε όλοι συγκεντρωμένοι και ο ένας άτυπα στηρίζει τον άλλο απλά επειδή τον

βλέπει να διαβάζει.»

Η Αγγελική συμφωνεί: «Άλλαξε απόλυτα τον τρόπο με τον οποίο διαβάζουμε αλλά και τον τρόπο με τον οποίο βλέπουμε το Πανεπιστήμιο ως οντότητα, με μια πιο σοβαρή αντιμετώπιση. Το να περιβάλλομαι από βιβλία και να ξέρω ότι υπάρχει η γνώση τόσο εύκολα προσβάσιμη, αυτό και μόνο, είναι κίνητρο για μας να συνεχίσουμε να διαβάζουμε, να ανακαλύπτουμε τη γνώση που είναι γύρω μας και που την προσφέρει το Πανεπιστήμιό μας. Η Βιβλιοθήκη πρόσθεσε αξία στις σπουδές μας. Και είναι ένας τρόπος να ενθαρρύνει ο ένας τον άλλο. Άτομα του ίδιου κλάδου ήρθαν κοντά και όποτε έχουμε απορίες ή όταν νιώθουμε ότι δεν έχουμε το κίνητρο για να διαβάσουμε, βοηθούν. Και μόνο που ξέρω πως θα έρθω στη Βιβλιοθήκη, δεν θέλω κάτι άλλο. Ξέρω ότι θα διαβάσω και ότι θα πάω και καλά στις εξετάσεις.»

Τελειόφοιτες και οι δύο, η Αγγελική και η Ελενίτσα έχουν την εμπειρία και της παλιάς Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου, στις εγκαταστάσεις της λεωφ. Καλλιπόλεως. «Σπάνια πήγαινα, και μόνο στην εξεταστική περίοδο ενώ εδώ έρχομαι σε όλη τη διάρκεια του εξαμήνου», σχολιάζει η Ελενίτσα. «Και όταν πήγαινα, δεν ήθελα να μείνω πε-

ρισσότερο από 2-3 ώρες ενώ εδώ περνούν 7-8 ώρες και δεν το καταλαβαίνω. Επιπλέον, αν χρειάζομαι ένα βιβλίο, το εβρισκα, αλλά δεν με ενέπνεε να κάτσω να το διαβάσω. Εδώ θα το διαβάσω και θα το αφομοιώσω κιόλας.» Η Αγγελική είναι πιο... περιγραφική: «Ήταν σαν ένα σκοτεινό μέρος η παλιά Βιβλιοθήκη, όπου πήγαινες για κάτι που χρειάζομαι και έφευγες άρον άρον. Ήταν αιτία κατάθλιψης, πιστεύω, εκείνη η Βιβλιοθήκη.

Εδώ, ψάχνουμε λόγο να έρθουμε. Εκείνο που μου τυχαίνει συχνά, είναι ότι περνώντας από ένα ράφι πιάνει το μάτι μου ένα βιβλίο και λέω πως θέλω να το διαβάσω. Ο τρόπος με τον οποίο είναι δομημένη η Βιβλιοθήκη για μένα είναι εμπνευση. Που δεν την είχα παλιά.»

Οι νυχτερινοί χρήστες της Βιβλιοθήκης συμφωνούν στο ότι παρέχει, κυρίως, το κίνητρο του διαβάσματος. «Βλέπεις τους άλλους να διαβάζουν και δεν έχεις

επιλογή παρά να κάνεις το ίδιο», σχολιάζει ο Νίκος, δευτεροετής. «Τον πρώτο χρόνο διάβαζα στο σπίτι, όπου οτιδήποτε μπορούσε να αποσπάσει την προσοχή μου. Εδώ δεν υπάρχουν πολλές επιλογές για να κάνεις κάτι. Διαβάζουν οι άλλοι, διαβάζεις κι εσύ.»

Και μαθητές στη Βιβλιοθήκη

Στις 11 το βράδυ, ο τρίτος όροφος ήταν κατειλημμένος σχεδόν εξ ολοκλήρου, όχι από φοιτητές αλλά... μαθητές λυκείου. Εντυ-

πωσιακό, τουλάχιστον. Όχι μόνο αυτό αλλά οι μαθητές δεν ήταν μόνο όσοι δίνουν παγκύπριες εξετάσεις για την εισαγωγή τους σε πανεπιστήμια. Συναντήσαμε και μαθητές της δευτέρας λυκείου, εντοπίσαμε σε μια θέση και βιβλίο της Γ' Γυμνασίου! Μια παρέα τεσσάρων μαθητών σε ένα τετράγωνο τραπέζι, εξήγησαν την εκεί παρουσία τους: «Δεν έχεις πράγματα να αποσπούν την προσοχή σου, όπως στο σπίτι. Έτσι μπορείς να αφοσιωθείς καλύτερα

και πιο εντατικά. Νομίζω φαίνεται από τον κόσμο που είναι εδώ ότι υπήρχε ανάγκη να γίνει αυτή η Βιβλιοθήκη.»

Στον 3ο, πάντα, όροφο, τρία κορίτσια διαβάζουν για τις παγκύριες εξετάσεις. Η μία, η Έλενα, αποδεικνύεται ίσως η πιο συχνή επισκέπτρια της Βιβλιοθήκης. Με πατέρα πανεπιστημιακό, μονίμως συζητούσαν στο σπίτι πως όταν ανοίξει η Βιβλιοθήκη, η Έλενα θα την τιμούσε δεόντως. Απ' όταν άνοιξε, η Έλενα την επισκέπτεται καθημερινά. Η ίδια «έσπρωξε» στη Βιβλιοθήκη και τις φίλες της: «Είναι ωραίο να βλέπεις τους άλλους να διαβάζουν. Θέλεις να διαβάζεις κι εσύ», σχολιάζει η Έλενα. «Είμαστε και πολλοί από το ίδιο σχολείο, γνωριζόμαστε κι αν έχει κάποιος απορία, ρωτά τον διπλανό του.» Για τη Χριστιάνα είναι ησυχία «κι αυτό με βοηθά», σχολιάζει ενώ η Βαλάντω βρίσκει ιδανικό το ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει το κινητό της!

Εμπνευση για διάβασμα

Βράδυ στη Βιβλιοθήκη και η Εύα, «εξωσχολική», αφού κάνει το μεταπτυχιακό της σε ιδιωτικό κολλέγιο στη Λευκωσία. «Έρχομαι εδώ για να διαβάσω, γιατί στο σπίτι δεν υπάρχει περίπτωση να συγκεντρωθώ. Εδώ είναι ένας πολύ καλός τόπος συγκέντρωσης, έχει ησυχία, υπάρχει το κίνητρο από τους άλλους φοιτητές που επίσης διαβάζουν οπότε διαβάζεις

κι εσύ. Δεν έχουμε πολλούς χώρους στην Κύπρο που να μπορούμε να πάμε να διαβάσουμε, που να είναι τόσο φωτεινοί και μεγάλοι. Με εμπνέει αυτός ο χώρος.»

Λεπτά προτού το ηλεκτρονικό ρολόι δείξει μεσάνυχτα στη Βιβλιοθήκη, τα φώτα ξεκινούν να σβήνουν αυτόματα, ξεκινώντας από τον τρίτο όροφο. Οι χρήστες είτε κλείνουν τα βιβλία ή μεταφέρονται στο 24ωρο Αναγνωστήριο. «Η πληροφορία σε βοηθά να αντιληφθείς πως δεν είσαι μόνος/η», είχε πει η Μάγια Άντζελου, «κι ότι υπάρχει κάποιος στο Μισισίπι και ένας άλλος στο Τόκιο που έκλαψαν, που πόθησαν κι έχασαν, που υπήρξαν ευτυχείς. Μια βιβλιοθήκη σε βοηθά να αντιληφθείς πως όχι μόνο δεν είσαι μόνος/η, αλλά και ότι δεν είσαι και τόσο διαφορετικός/ή από όλους τους υπόλοιπους.»

Η άτυπη στήριξη που παρέχει ο ένας χρήστης της Βιβλιοθήκης στον άλλο, όπως ανέφερε η τεταρτοετής Ελενίτσα, αποτελεί και ένα από τα κρίσιμα οφέλη της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Κύπρου [και εντείνει ακόμη περισσότερο την αναγκαιότητα μιας αξιοπρεπούς Κρατικής Βιβλιοθήκης]: δημιουργεί μια κοινότητα χρηστών και εν τέλει μια συλλογικότητα, κύριος άξονας της οποίας είναι η γνώση. Αυτή η συλλογικότητα είναι ίσως η πιο ελπιδοφόρα οντότητα, σήμερα, στη χώρα μας.

«Εδώ επικρατεί ακριβώς το κλίμα ότι όλοι διαβάζουμε. Ο ένας άτυπα στηρίζει τον άλλο». Φωτογραφίες Ελένη Παπαδοπούλου